

بازتاب رفتار بد امارات با خبرنگاران قطری

تشدید جو سیاسی در جام ملت‌ها

معمای کشتی با تاکید لالوویچ بر استقلال فدراسیون

هنوز استعفای خادم را نپذیرفته‌اند!

مهاجری: آرزوی من تیم تراکتورسازی قهرمان شود

حق کنعانی ترکیب اصلی تیم ملی است!

شاهرخی: دوبار تا یک قدمی فتح جام ملت‌ها رفتیم و برگشتیم

امیدوارم دوروها مثل ۲۰۰۶ کنار تیم ملی نباشند

■ آرزو می‌کنم تیم ملی کار نیمه‌تمام ما را تمام کند

■ کی‌روش مشغول پیدا کردن بهانه‌های روز مبادایش است

■ کی‌روش برود تیم ملی از هم می‌پاشد

■ پاس را که نابود کردند رفتیم و دیگر هم برنمی‌گردیم

می‌توانست بد پیش برود و مسابقه را به آخرین بازی و خروج زودهنگام نزدیک کند. بچه‌ها نصیحت من می‌مرد و دستور مربی خودشان را گوش کنند و با دقت وارد میدان شوند. هیچ حریفی را نه زیادی گنده کنند و نه زیادی کوچک ببینند.

نقطه قوت تیم ملی؟

هشت سال حضور آقای کی‌روش و هماهنگی تیمی. این تیم هشت سال است در حال حرکت کردن است و می‌تواند به مقصدش برسد. در جام جهانی هم تجربه خوبی داشتیم. به نظرم این تیم شانس خوبی دارد. هم تجربه تیمی و هم بازیکنان با تجربه‌ای دارد، هم بازیکنان جوان و هم مربی کارکشته است. بازیکنان مادر نهایت دلس با دل مربی است. وقتی مربی مصاحبه منفی می‌کند، بازیکن ناراحت می‌شود. الان تیم ملی در یک اردوی خیلی خوب در قطر تمرین کرده. دیگر گفتن اینکه چرا این کنار ما تمرین می‌کند، حرف اشتباهی است. به نظرم کی‌روش در حال حاضر مشغول پیدا کردن بهانه‌های روز مبادایش است. متأسفم این را می‌گویم. خیلی متأسفم که این حرف را می‌زنم. همه این آدم‌ها می‌شناسند.

البته کی‌روش در ایران خوب شناخته شده.

اینکه فدراسیون ما ورزش به کی‌روش نمی‌رسد اما قدرت و چکشش را برای تیم‌های پایه نگه داشته اصلاح‌گشت نیست. حس می‌کنم ما یک سبب تیم‌های ملی پایه داریم و یک تیم کی‌روش. مربی آینده تیم ملی را بسیار انسان بد اقبالی می‌دانم چون ما تیم متکی به کی‌روشی داریم که وقتی نباشد، از هم خواهد پاشید. بسیار نگران تیم بدون کی‌روش هستم و تجاربم از فوتبال، به من می‌گوید که ما بعد از رفتن کی‌روش اتفاقات عجیبی را در تیم ملی شاهد خواهیم بود. حتی خدا حافظی چند بازیکن شناسش. نوسانات عجیب و غریب و اتفاقاتی که کار نفر بعدی به جای کی‌روش را دشوار خواهد کرد.

آقای شاهرخی! صادقانه بگویید برای تیم ملی در جام ملت‌ها شانس قهرمانی قائل هستید؟

اهمیتی ندارد من برای آنها شانسی قائل باشم یا نه. مهم این است که آنها برای خودشان این شانس را قائل باشند. چرا قهرمان نشوند؟ چی کم دارند؟ تیمی خوب و دوست‌داشتنی هستند و مربی‌شان هم نشان داده در مسابقات می‌تواند کارهای بزرگی انجام بدهد. دیگر بقیه‌اش شانس است و اتفاقاتی که نمی‌شود پیش‌بینی کرد.

داستان تیم ۲۰۰۴ چین خیلی فرق داشت.

یک جاهایی شبیه همان تیم کویت بود. همان بازیکن‌های خوب، همان جوان‌های تشنه پیروزی، همان تلاش‌ها. از گروه بالا آمدیم و کره را هم با هنرنمایی علی کریمی و هت‌تریک جادویی‌اش بردیم. در نیمه‌نهایی به چین خوردیم که میزبان بود و همه باید هوایش را می‌داشتند. داورها، ای‌اف‌سی، رسانه‌ها، جوورزشگاه. در پناالتی باختیم. در رده‌بندی هم بحرین را بردیم و سوم شدیم. دوبار تا مرز قهرمانی رفتیم و هر بار دست‌خالی برگشتیم. امیدوارم این بار تیم ملی، ماموریتش را بدون مشکل پیش ببرد و دل شادمان کند.

در مورد کی‌روش حرف بزنیم. هشت سال در ایران کار کرده و شما هم از او شناخت خوبی دارید.

در مورد او در حوزه فنی حرفی نمی‌زنم. کارش را بلد است و اصلاً نباید در حوزه فنی با ایشان بحثی داشت. تصمیماتش را می‌گیرد و تیمش را می‌سازد اما در حوزه اخلاقی در مورد ایشان خیلی حرف‌ها هست که همه زده‌اند و من هم ناچارم به بیان کردنش. ایشان روز اولی که آمدند آدم دیگری بودند و حالا آدم دیگری هستند. رفتار و گفتارشان کاملاً تغییر کرده. تقصیر مدیران ورزشی ما هم هست که ایشان تا این اندازه وارد حاشیه شدند. هر کسی وظیفه خودش را دارد. مربی و کادرفنی باید کار فنی کنند. مدیر هم باید کار خودش را انجام بدهد. کار به جایی رسیده که انگار آقای کی‌روش باید کار مدیران را انجام بدهد. این بد است و به ورزش کشور لطمه می‌زند.

می‌تواند ما را قهرمان کند؟

بدون هیچ پیش‌شرطی برای آنها قهرمانی را آرزو می‌کنم. انتقادهای به کی‌روش جای خودش و ضعف‌های او هم جای خودش. این تیم ملی است و ما باید برای آن آرزوی قهرمانی کنیم. البته به شرط اینکه آدم‌ها مثل زمان مادر ۲۰۰۶ دورو نباشند. اگر تیم برد، نایب‌نشدن برای عکس گرفتن و ادعای سهم داشتن کنند و اگر تیم باخت پنهان نشوند. برای تیم ملی و آقای کی‌روش هم همین آرزو را دارم چرا که سخت است که خاطرات تلخ آن روزهای ماکتار شود. اینکه کسی منتظر باشد تا تیم ملی باز تا آقای کی‌روش زمین بخورد پسندیده نیست. تقدمان به او را در جای دیگری دنبال کنیم.

شما جام ملت‌ها را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

هر بازی فینال است. این را خود ایشان هم گفت. ویتنام و یمن می‌توانند لقمه گل‌گیری باشند. باید دقت کنیم. اولین بازی

تیم خدمت کردم. کلاً قهرمانی در جام ملت‌ها برای فوتبال ایران حکم صعود به المپیک را دارد. هر دوره که به جام ملت‌ها می‌رسیم می‌گوییم امسال دیگر باید قهرمان شویم. همه هم تأیید می‌کنند. بعد قهرمان نمی‌شویم. دوره بعدی هم همین‌طور. المپیک هم همین‌طور است. این کارها خطاست. مسابقات را بزرگ نکنیم. هر بازیکنی می‌داند که باید برای قهرمانی بجنگد. مربی هم همین‌طور. کسی برای سوم شدن به این مسابقات نمی‌آید. فشار بیش از حد به بازیکن‌ها فقط کارشان را دشوارتر می‌کند.

اگر موافق باشید درباره مسابقات کویت صحبت کنیم.

تیم خوبی داشتیم. چندماه قبل ترش با همین تیم و با هدایت آقای حبیبی در سنگاپور مجوز صعود به المپیک را گرفتیم که به دلایل سیاسی تحریم شد و زحمات آن تیم به ثمر نرسشت. در جام ملت‌ها در شرایطی وارد کویت شدیم که نگرانی‌هایی از بابت جنگ داشتیم و فضا ملتهب بود. به هر حال مسئولان سفارت و همراهان تیم هشدارهای لازم به مربیان را داده بودند و ما هم این موضوع را پیش خودمان نگه داشته بودیم. امیدوار بودیم چیزی رخ ندهد، اما نشد. جنگ شد و همه اخبار جنگ تیم را خراب کرد. شهادت برادر حسن روشن هم مصیبت دیگری بود که تیم را چنان در هم کوبید که دیگر نمی‌شد کاری انجام داد. جلسات تمرینی بیشتر جلسات روحی و روانی بود. همه تنگ‌ما جمع کردن تیمی بود که فکر و ذهن بازیکنانش در شهرهای خودشان بود. جنوبی یا غیر جنوبی، همه زیر آتش و بمباران بودیم. بد اقبال هم بودیم و به کویت خوردیم. تیم بدی نبود اما از روز اول حضورمان در کویت، خیلی با پوشش اخبار جنگ روی ذهن بازیکنان مان کار کرده بودند. داوری با آنها بود. جودبی را هم علیه تیم‌مان درست کردند. به آنها باختیم و در رده‌بندی کره را بردیم و سوم شدیم.

و بعد هم داستان برگشتن معروف تان با اتوبوس!

بله، با اتوبوس از کویت به سوریه رفتیم و بعد از آنجا به ترکیه رفتیم و از طریق ترکیه وارد ایران شدیم. تیم در طول این سفر تشنه خبرهای جنگ بود و بچه‌ها برای اینکه یک خبر از سرنوشت کشورشان بشنوند چقدر اذیت می‌شدند. خدا را شکر می‌کنم به سلامت به تهران رسیدیم. آن تیم لیاقت بیشتری داشت. آن تیم باید به المپیک می‌رفت و جهانی می‌شد. آن تیم باید در آسیا قهرمان می‌شد و به کتاب‌های تاریخ می‌پیوست. لیاقت آن بچه‌ها بیش از این بود.

بعد هم که ماجرای پاس و انتقالش به همدان صورت گرفت و بحران عمیقی را تجربه کردم. خیلی برابم تلخ بود.

شما با پاس خاطرات فراوانی داشتید.

از اولین روزی که پاس در یک اتاق سه در چهار تشکیل شد در خدمت پاس بودم تا روزی که با آن امکانات مجهز دست‌گردی ما را به همدان هبه کردند. خیلی ضربه سنگینی بود. مگر می‌شود تیمی با این قدمت را این‌طوری نابود کنند؟ اگر تیمی مثل پاس این‌طوری نابود شود، پس ما کجای کاریم؟ این بود که از فوتبال رفتیم و دیگر هم بر نمی‌گردیم.

حتی برای پاس؟

برای هیچ چیزی بر نمی‌گردم. من پاسی بودم و پاسی هم می‌مانم اما برنامه‌ای برای برگشت به فوتبال ندارم. اتفاقاً دوستان پاسی قدیم را می‌بینم. معمولاً ماهی یکبار در باشگاه نیروی انتظامی در میدان ونک دور هم جمع می‌شویم به نیت مطلع شدن از حال همدیگر. خیلی هم صحبت احوای پاس مطرح شد اما من دیگر میلی به بازگشت به زمین چمن ندارم. اصلاً هم از تصمیمی که گرفته‌ام پشیمان نیستم.

بهانه ما برای تماس با شما، جام ملت‌های آسیا بود اما شاید بهتر باشد فقط در مورد پاس حرف بزنیم.

پاس را بگذاریم برای روزی دیگر و به تیم ملی برسیم که برای مردم مهم‌تر است.

از جام ملت‌ها باید به اندازه چمدانی خاطره داشته باشید.

(می‌خندد) یک چمدان قدیمی و زنگ‌زده که دیگر نمی‌شود بازش کرد. گاهی خاطره‌هایی به ذهن می‌آیند. مثل همین حالا که با شما حرف می‌زنم و فقط خاطرات پاس قدیم در ذهنم جریان دارد. مرا بردید به آن روزها... (سکوت)

در آن مسابقات بازیکن تیم ملی بودید؟

مربوط می‌شود به جام ملت‌هایی که در تهران برگزار شد و بازی هم نکردم. دنبال آن خاطره‌ها نباش، خودم هم یاد نمی‌آید. (می‌خندد) در دو جام ملت‌ها مفیدتر و موثرتر بودم. یکی جام ملت‌های کویت در سال ۱۹۸۰ که دستیار آقای حسن حبیبی بودم و دومی در مسابقات چین در سال ۲۰۰۴ که به عنوان مدیرفنی

پیروزی منتخب سرخابی برابر رسانه ورزش

کری خوانی پروین برای فردوسی پور در رختکن

گل یاد و خاطره این دو پیشکسوت رسانه و فوتبال را گرامی داشتند.

تیم رسانه ورزش در نیمه اول موفق شد با نتیجه ۳ بر صفر و با گل‌های محمود نجف‌زاده (۲ گل) و محمدنوازی (گل به خودی) با برتری راهی رختکن شود، اما در نیمه دوم تیم پیشکسوتان از چهره‌های جوان‌تر مثل محمد منصوری، حنیف عمران‌زده، مجتبی شیرینی، رضا عنایتی و... استفاده کرد و

دیدار تیم‌های فوتبال رسانه ورزش و منتخب بازیکنان استقلال و پرسپولیس با برتری پیشکسوتان سرخابی به پایان رسید. این دیدار بعد از ظهر دیروز در زمین شماره یک مجموعه ورزشی شهید شیرودی برگزار شد و طی آن تیم منتخب پیشکسوتان استقلال و پرسپولیس برابر رسانه ورزش به برتری ۴ بر ۳ دست پیدا کردند. در این دیدار که به مناسبت گرامی‌داشت یاد و خاطره مرحوم بهرام شفیع و مرحوم ایرج دانایی‌فرد برگزار شد، بازیکنان دو تیم در مراسمی با اهدای

